

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. **N** 263.

[69de Møde.

Tredagen den 3die Mai.

(Fortfat.)

Krigsministeren: Den ærede Taler har omtalt, at der i det trykte Budget Pag. 12 er opført 6 Adjoints i Generalstaben som Capitainer af 2den Classe, skjøndt disse Nummere for Tiden ikke ere besatte; men jeg maa her til bemærke, at det er almindeligt i en Plan, at man optager alle de reglemenerede Nummere, uanset om de ere besatte eller ikke. Jeg troer ikke, at dette bør være anderledes, og det vil jo vise sig, at man ved Statsrevisionen vil have den bedste Leilighed til at kontrollere det ved Hjælp af Styrkelisterne. Det kan desuden let hændes, at de Pladser, som for Diebløkket ere ubesatte, kunne i Aarets Løb blive besatte, og altsaa maae de optages med i Oversigten over Beregningerne. — Hvad Forskjævelsen af Klædningsstykker og Skotsøl til Armeen angaaer, da har man ogsaa forsøgt paa at lade Adskilligt forfærdige i Provindserne, men det førte sjelden til et tilfredsstillende Resultat, fordi det derved unddroges Directionens og Varedepotets Control, som dog egentlig er den eneste competente Autoritet til at bedømme Arbeidets Beskaffenhed og Godhed og Qualitet. De Kapper, som den ærede Taler berørte, har jeg nok hørt omtale, og skal nærmere erkjendige mig derom; forresten troer jeg, at Feilen, man udsatte derpaa, var, at de vare for snevre, Skrædderen havde tilfæret dem saa knappe, at han fik Klæde tilovers og derved vare de blevne for smaa, og den ærede Taler har selv erkjendt, at der var nedsat Skjøn og Overskøn, for at bedømme Kappernes Beskaffenhed, og at disse Skjøn faldt ud imod Skrædderen. Dermed maa det altsaa have sit Forblivende, da man ikke kan underkjennde et engang afgivet Overskøn.

Linnemann: Maa jeg blot tilføie en Bemærkning? Den ...

Formanden: Jeg troer rigtignok, at denne Sag egentlig dog staaer i en noget løs Forbindelse med Finantsloven.

Schjerning: Skjøndt Forhandlingerne træffe meget i Langdrag, saa troer jeg dog, at jeg er vel besøiet og maafee ogsaa opfordret til endnu at tage Ordet. Jeg vil først, blot et Diebløkket, og det skal ikke være udenfor Sagen, betræde Skræddersalen og sige det ærede Medlem, at jeg troer, at den Skrædder, som han tager under sin Varetagt, lider af en fix Idee. Vi have gjort os al mulig Umage i Udvalget for at komme til en nøie Erkjendelse af denne Sag, og vi vare Alle enige om, at det var umuligt fra Krigsministeriets Side at tage alvorligere Forholdsregler, for at faae denne Sag prøvet, end der er gjort. Det er ganske vist, at alle Folk troe i den Retning at kunne gjøre noget meget Fortræffeligt, og jeg begriber ogsaa, at Skrædderne, som have det Ord paa sig, at de gjerne skjære Klæde under Bordet, troe, at enhver Mand skjærer, og altsaa, at der alletider maa kunne skjæres noget Mere ud af et Stykke, end der i Almindelighed er skaaet ud deraf, men her ved denne Leilighed kunde den Skrædder, som skjærer ud for Varedepotet, Intet skjæle i sin egen Lomme, thi han klipper ikke ud Noget, som han selv kan tage med sig, han klipper ud paa et affondret Sted, saa at der er ingen Grund til at troe, at han gjør Andet end at forfærdige Modellen, og der er desuden, som sagt, steet i denne Sag saa fuldstændige Undersøgelser, at jeg sikkert troer, at det maa ligge i en fix Idee. Noget af det Samme kan jeg ikke nægte, at jeg skal være meget tilbøielig til at overføre paa en Mængde af de Anker, som føres om Hospitalsvæsenet. Jeg er overbevist om, at det er Mennesker med de meest philanthropiske Anskuelser, som have